

“Het hogere delen op landgoed Hoog-Deelen”

Een heel enkele keer in je leven ontmoet je eens iemand die zo'n bijzondere indruk op je maakt, qua denken en handelen en die zo'n evenwichtige filosofie heeft over de ware zin van het leven, dat je er even stil van wordt en dat je nog dagenlang na zo'n eerste ontmoeting bezig bent om al die indrukken op je te laten inwerken. Het gebeurde mij op een mooie zaterdag half mei ter voorbereiding van dit artikel. In een sfeer van ontluikend fris voorjaarsgroen en prachtige kleurschakeringen werd ik gastvrij ontvangen door Viathou Peletier op landgoed HOOG-DEELEN op bijna het hoogste punt van de Veluwe. Viathou is een nazaat van Viathou Peletier de stichtster van de eerste Protestantse kerk in 1648 in Montpellier (Frankrijk). De naam Viathou betekent 'De weg naar God'.

Herefords

Een eerste ontmoeting waarover ik heel gemakkelijk één of zelfs twee Veluwnaars vol zou kunnen schrijven. Al geruime tijd liep ik met het idee rond om haar eens te vragen voor een interview over haar Hereford runderen (in 1978 door haar vader geïmporteerd) en over haar biologische werkwijze. Het werd echter een ruim drie uur durende wandeling over het prachtige landgoed met z'n bijzondere energieplaatsen (ley-centra), majestueuze bomen en fascinerende vergezichten.

“Hallo meisjes hoe gaat het?”, klinkt het als we de eerste Herefords naderen. “Het praten met je dieren schept een band van wederzijds respect en vertrouwen, en bepaalt zo mede hun gedrag. Het brengt ook rust in de kudde. Vanuit mijn persoonlijke filosofie heb ik gekozen voor een biologische bedrijfsvoering en ben ik voorstander van een gezonde leefwijze. Dat heeft niet alleen letterlijk met fysieke voeding te maken, maar ook met spirituele (geestelijke) voeding. Ik geloof dat als je slecht voedsel eet, je daar energetisch door beïnvloed wordt. Door alle toevoegingen in voedsel ga je ook anders functioneren. Voedsel moet met grote zorg en liefde gemaakt worden en het is belangrijk om zowel de aarde als het voedsel dat je er op kweekt met respect te behandelen. Daarom ook gaat bij ons kwaliteit boven kwantiteit”, aldus Viathou.

Balans

Haar filosofie van leven uit zich niet alleen in biologische landbouw en in gezonde voeding, maar ze geeft die ook gestalte in haar visie op onze gezondheid. Een speciale behandel-methode die er op is gericht een evenwicht te bereiken tussen lichaam en geest. Ze noemt het zelf 'lichtwerken', want alleen als lichaam en geest in balans zijn, kan een mens goed func-

Viathou voor het huis Hoog-Deelen

(Foto: JGS)

tioneren zonder dat het één door het ander verstoord wordt. Een lichaam in balans geeft de mogelijkheid om te leven zonder noemenswaardige stress, angst en blokkades. Dus een betere kwaliteit van leven door innerlijke ontspanning en rust.

Het hogere delen

Op een hoge open plek, 76 meter boven N.A.P. met uitzicht over het dal, lopen meerdere koeien waarvan twee met kalf. De afkalftijd is net begonnen dus in de komende periode zullen ook de andere drachtige moederkoeien hun kalf ter wereld brengen. Een geheel en al natuurlijke gebeurtenis want de Herefords kalven gemakkelijk en meestal probleemloos af. Bij het dichterbij naderen van de dieren zien we tot onze verbazing een groot roedel donkere damherten tussen de koeien mee grazen. Als ze ons opmerken blijven ze nog even staan, maar zoeken dan toch gauw de dekking van de

bosrand op. “Dit is nog een roedel van de oorspronkelijke populatie die altijd in eigen beheer zorgvuldig en met respect is geselecteerd evenals al het andere wild op het landgoed. Als je hier 's avonds komt, dan lopen ook de reeën, edelherten, wilde zwijnen en moeflons tussen de koeien, hetgeen natuurlijk een heel mooi schouwspel geeft.”

“Met respect voor de natuur vind ik het noodzakelijk om behorende jacht toe te passen,” aldus Viathou. “In overeenstemming met je geweten en op een ehtische manier omgaan met alles waarover je het beheer hebt gekregen. Dan ook kan je in overeenstemming met de naam van het landgoed Hoog-Deelen, zoals ik het graag zeg, ‘het hogere delen’ met mensen die ook van de schoonheid van dit gebied, of zoals mijn vader vaak zei ‘De Groene Zegen’ kunnen genieten. Bij particulier natuurbeheer hoort mijns inziens heel

duidelijk de beherende jacht, dan krijg je ook niet die gewetenloze en onethische toestanden en uitwassen die elders nog wel eens voorkomen”.

Paradijselijk mooi

Vitathou Peletier heeft over alles een uitgesproken en afgewogen mening die veelal terug te voeren is tot het diepste van het bestaan en tot de meest fundamentele zin van het leven. Het is dan ook een verademing om met deze Vrouw te praten en rond te mogen lopen in een gebied van serene rust waar de natuurlijke en op sommige plaatsen zelfs kosmische energieën je vingertoppen doen tintelen. Een heerlijk gebied om tot rust te komen en nieuwe krachten op te doen. Martien Haffmans zou hier zeker hebben gezegd: “Wat is het hier paradijselijk mooi!”

Het landgoed Hoog-deelen is ruim 150 jaar geleden ontstaan tijdens de ontginning der grond van het Deelerwoud, zoals vermeld op de gevelsteen van 't Huis Hoog-Deelen, en sinds 1936 door de familie Peletier gevormd en beheerd tot het unieke stukje Veluwe dat het nu is.

Een voorbeeld voor velen en een meer dan verantwoordende vorm van particulier grondbezit dat navolging verdient. Overheden en andere ‘beheerders’ kunnen hier zien hoe het werkelijk moet. Met zorg, liefde en respect, standvastig omgaan met hetgeen je is toevertrouwd.

Viathou met haar stier Rambler

(Foto: JGS)

Eén met de natuur

Al pratend wandelen we een mooi terrein binnen met imposante vliegdennen en een gevarieerde vegetatie. “Dit noem ik altijd het oerbos”, zegt Viathou, “de vliegdennen hier zijn zo’n 150 jaar oud en vroeger was het hier heide. In de loop der tijd is die heide bijna geheel verdwenen, maar zoals je ziet komt het nu weer volop vanzelf terug. Echt waar, de natuur regelt en ordent zichzelf wel, wij mensen moeten alleen goed schouwen(kijken) om te begrijpen hoe en waarom het allemaal zo gebeurt”.

Aan de rand van het ‘oerbos’ begint

Viathou plotseling te fiepen (geluid van reeën) en roept ze: “Kom maar meisje waar ben je?”. Van achter de laaghangende takken wordt er terug gefiept en verschijnt er tot onze verbazing een ree die al fiepend naar haar toe komt met dicht in de buurt een reebok die al stampend en gravend met z’n voorpoot aaneeft: pas op, ze is van mij. “Als ik hier wel eens lig te slapen, komen ze gewoon bij mij liggen, lief he”.

Een ontroerend schouwspel, want wat is deze vrouw één met de natuur.

Vervolg

Ik schreef het al in de aanhef, ik zou gemakkelijk één of zelfs twee Veluwnaars vol kunnen schrijven over de inzichten van deze bijzondere vrouw. Het zou echter de kern van haar inzichten geweld aan doen als ik alles in één artikel zou moeten onderbrengen. Reden waarom ik haar gevraagd heb om haar ‘filosofie van het leven’, haar liefde voor de exoten (bomen) die elders moeten verdwijnen, haar steencirkel (medicijncirkel) op de top van een heuvel en haar verdere idealen met betrekking tot het landgoed aan het papier toe te vertrouwen. Ze heeft mij dit toegezegd in de vorm van een artikel voor de volgende Veluwnaar. Een extra reden dus om donateur te blijven want dit mag zeker niet missen.

Albert Bron

Viathou tussen “haar meisjes” de koeien

(Foto: JGS)